

vit, quo de Perseo & Macedonibus Amilius, utroque Rege victoris sui antecedente curram: Macedonia & Illyrico redactis in provinciam. Petav. 1. p. Rationar. lib. 4. cap. 8. Romam primum Reges captivi, Perseus & Gentius in custodiam cum liberis abducti: subdit Livius: qui lib. 44. sect. 76. Anicius bello Illyrico intra triginta dies perfecto, nuncium victoriae Romam misit. Hoc enim bellum prius perpetratum, quam captum Roma audiret. Idem proclamat L. Florus, lib. 2. cap. 13. Anicius fuit Progenitor Probæ Falconiæ (sicut illa Solis Occidentis Benedicti P. N.) de qua 3. p. Antiquit. Roman. pag. 75. in monumentum legitur. Anicia Falconia Proba, fidei nobilitatis antiquæ ornamento, Anicianæ familiæ servanda ac docenda castitatis exemplo, Consulam proli, Consulam matri, Anicius Hermogenianus Olubrius dedicavit. Adi Claudianum, Pa-negyric. 1.

Proba Falconia.

19 Inter Bœotos Thebis, memoria pugnae Deorum ac victoriae Hercule Duce. Diar. Græc. In pugna hac adersus Gigantes dicitur Virtus Deorum, uti dicemus isagog. Octobr. n. 36. Unde post triumphum clavam dicitur Mercurio Polygio. Quam dicunt fuisse ex oleastro, & repullulasse actisque radicibus, insignem arborem factam fuisse; quod forte posset non mirabile videri, dicente Virgil. 2. Georgic. 2. v. 31.

Hercules Virtus Deorum.

Virgil. Truditur è secco radix oleagina ligno, Quin & caudicibus sectis. Mirabile dictu!

Paulanias nec credit. Sapit. Est ibi (inquit, cap. 74.) Mercurij signum, qui cognomento Poligius dicitur. Ei clavam ab Hercule dedicatam perhibent, factam ex oleastro. Adijciunt miraculum (haud scio cuiquam fide dignum videri posset, eam clavam radicibus actis regerminasse.) Oleaster certe ille hac etiam astate monstratur: clavam verò ab Oleastro quem Hercules ad paludem invenerit, abscissam ferunt. Quid dicendum, dum Gyrard. in Hercul. n. 3. asserit clavam fuisse æream, & quam Mercurio obtulit, auream? Dicemus fabulam esse; sicut Nymphæam herbam ex clava ortam. Impossibile prorsum ex metallo germinare. Sat, si ex ligno, ut observat Dalecamp. in illud Plin. 17. cap. 25. Sunt & miracula fortuita: nam & oliva in totum ambusta, revixit. Aegyptij quod signarunt uti arcanum hieroglyphicum; qui bardii cogitarunt signum practicum. Solem collocarunt inter duplicem clavam Herculis, quam imaginem plenè exhibebimus, 21. Mart. n. 5. presentemque exponit Kircher. in obelisc. Pamphil. lib. 4. Hierogrammatism. 3. Hercules clava (in-

Clava Herculis germinat.

Nymphæa herba.

quit) Mercurio consecrata, regerminavit. Id ad rem. Herculea clava arbores denotat hiberno tempore frondibus exutas; quas Mercurij Numen, hoc est verni temporis virtus convertit. Thebani, uti indigenæ & civis duntaxat hac die Herculis virtutis recordabantur in auxilium Deorum ex pugna gigantum prodigiosa clavâ: quapropter ut in orbe universos hostes vinceret, à singulis Dijs donis singularibus dignatus. Peplò à Minerva, thorace à Vulcano, equis (inter quos Arion) à Neptuno, ense à Mercurio, sagittis & arcu à Phoebò: mysteriaque ad cædium expiationem à Cerere accepit. Gyrard. d. n. 5. Sublatum in cœlum Numenque factum Dijs gratulantibus, sibi que congratulantibus, asserit Phædr. lib. 4. fab. 11. sed aversum habuisse Plutum.

Hercules à singulis Dijs singulariter benedictus propter victoriam de gigantibus.

Plutum fugi.

Cælo receptus propter virtutem Hercules, Cum salutem per salutaasset Deos, Veniente Pluto, qui Fortune filius, Avertit oculos. Causam quaesivit Patris: Odi, inquit, illum, quia malis amicus est, Simulque objecto cuncta corrumpit lucro.

Phædr.

20 Eodem die Athenis mors Xenocratis. K. Græc. Macedonum Regum dominationi Athenarum inhiantium, declaratus hostis; quin pectus flectere possent nec blanditiæ, nec minaces à potentibus superbiæ. Discipulus fuit Platonis, Academiamque rexit quinque annis super viginti. Fuit ingenio tardus, sed solidus: ita ut Plato diceret, illum calcaribus indigere, sicut freno Aristoteles summè perpicax. Senectute obijt, caespitans, ann. v. c. 440. Amans eximie Athenarum; ita ut diceretur, Philippum Amyntæ duntaxat invenisse eum restem libertatis. Nonnunquam delicias respuit: liquidem hic est, quem sui sæculi pulcherrima Phryne, in ejus lectulum à juvenibus procacibus immisissâ, non hominem sed statuam aut saxum nominavit. Munera sibi ab Alexandro Magno honorificè missa, respuit; dicens: Regibus auro, non philosophis opus esse. Alia videlicet apud Diogen. Laert. 4. de vit. & morib. Philosoph. Suidam, & Erasim. 7. Apophthegm. in eo, à n. 1. Statua ei erecta Romæ. Boyssard. Tom. 4. Antiq. Rom. pag. 49. Tantæ fuit probitatis, ut daretur tanta fides ejus testimonio, quanta aliorum juramento. Cicer. pro Balbo. Quo constat, ut ait Valer. Maxim. 2. cap. 10. Quantum honoris Athenis Xenocrati, sapientia insignis, pariter ac sanctitate clarò, tributum est.

Xenocrates

Gesta præclara.

21 Ann. ætatis ferè 31. & 11. regni; Alexander Magnus necdum Babylonem ingressus, quippe minitabatur portentis func-

Alex. Magnus præter Rhoxanem, alias ducit.

DIES XIX. FEBRUAR.

stissimis: unde Susas ire decrevit, ubi duas uxores duxit: Barsinen, Darij natu maximam; & Parisatim Darij Ochi minimam (de quo 6. Maij.) deditque simul Hephæstioni uxorem interfecit Darij filiam, nomine Drypetim; ut ait Arrianus, lib. 7. cap. 1. Unde regni rebus urgentibus processit in Ecbatana, quò Hephæstion moritur, uti dicemus 21. Junij. Ibi manit, quo usque cum Hephæstionis cadavere profectus est Babylonem, quin iusta faceret; quoniam legatos ad Ammonem miserat, ut consulerent, quid de Hephæstione sentiendum, & an recensendus inter aras Indigerum? Venerunt, cum jam ille Babylonem ingressus, legatos ex diversis terrarum orbis partibus in platum susceperat. Plutarch. in eo. Hac in die ut signat Diar. Alexandr. iusta magnifica decrevit Hephæstioni facere, ut cum eo constaret amicitia, & quò devenit potentis infamia. Alexander Hephæstioni, tanquam Heroi, sacrificari iussit. Curt. 10. cap. 4. Justin. Histor. 12. Iussit, post mortem ut Deum colli. Tunc etiam cadaver efferrè iussit in templum Ammon, ut simul cum Numine collocaretur, & coleretur. Freinsh. in Curt. loc. cit.

Iussa ab illo Hephæstioni facta.

22 Lepidè copiosèque Dialog. 126. ridet & refert phantasticam apothecosim Lucianus. Apud Alexandrum (ait) gravissimi criminis reus fiebat; qui colere & adorare Hephæstionem nollet: nam posteaquam is vivis excessit, amore victus Alexander effuso animo, ad reliquam funeris magnificentiam additam voluit; mortuus inter Deos Hephæstion haberetur. Conternum ei templa civitates pleraque dicarunt, delubra condiderunt; aras, sacra, ferias novo Deo sanxerunt. Jusjurandum omnium religiosissimum Hephæstionis nomine fuit. Hic eviratus affectus, hæc vasantia fuit assentatoribus occasione accendendi inflammantique Regis. Narrabantur insomniata, visa Hephæstionis umbra, prædicabantur illius responsa: denique ara & sacra dicata sunt familiaris & malorum vindici Deo. Deinde cum Alexander initio his mirè oblectaretur; tandem ita captus est, ut fidem quoque adhiberet; gloriareturque, quòd non modò Dijs genitus esset; sed Deos quoque ipse faceret: quo tempore quantum putamus amicorum Alexandri afflicti Hephæstionis divinitas! Plura alia insignia furoris, mitigatitatis, vel infatuationis, dicemus, 21. Junij, quo Hephæstion fato functus. Ut oblivisceretur Alexander altissimæ mestitudinis, mentem sepelire studuit comestationibus & ebrietatibus, quæ secutus ante annum compositorem amicissimum.

Eum exponit Numen in adorationem.

Alex. Mag. nus præter Rhoxanem, alias ducit.

GRADUS 29. Aquarij. Dies nubilus & pluit cum hieme. K. R. P. Cauda Leonis vespere oritur. Alsted. d. Septentrio & Auster stant. Malus Argus occiditur. Ptol. juxta Hygin. de signis Cælest. n. 36. Occidit cum Sagittario & Capricorno. Cæsar. German. in Arat. Phænomen. accinit:

XI. K.

Hæc micat in cælo lateri non amplior, actus Quæ surgit malus, quæ debet reddere pravam. Intercepta perit, nulla sub imagine formæ Puppis demisso tantum stat lucida clavo Vir equo instans gladium strictum tenens.

German. Cæsar.

Sphær. Arab. Hac in parte Solis in Aquario, qui nati, ut astruit Jul. Firmic. præsentem Marte, vel eis qualibet radiatione conjuncto, de alto projecti claudicabunt. Si vero Saturnius respexerit, ex infortunio infelicissimè morientur.

Obit Lamech.

23 Moritur Lamech, pater Noë, sex annis ante diluvium hoc in die, unaque ante patrem Mathusalem, qui ante inundationem 7. dieb. fato functus. Annal. Alexandrin. fol. 32. Moriens, cum prius juvenisset filium in Arce fabrica, iussit Noënum, se præparare in collectionem ossium Adami, & munerâ, quæ cum ipso sepulta; ut in Arcam inferrentur: post servaret, moriensque traderet filio, qui efferret collocanda in medio terræ, quò operanda humani generis salus. Quare ibi offerendum Deo in sacrificium duntaxat panem & vinum. Ibid. & Toletus lib. 2. Histor. Ecclæs. cap. 26. Credit profectò Eutychieus Sem, cui Noë præfata credidit, fuisse Melchisedech. Vid. 5. April. n. 3. Lamech antequam Noëmo Dominus committeret Arce fabricam, prædixit diluvium, & ipsum superstitem. Genebr. ann. 874.

Ejus testamentum.

3 In Chronic. Arabum ex Abbenephio legitur: Mathusab genuit ex Mensagha uxore filium nomine Lamech: fueruntque ei tanta vines, & tani prodigiosum robur; ut percussendo manu, etiam ingentes arbores caderet, & radicibus extirparet: genuit educavitque filium, quem vocavit Noë. Vid. Kircher. 2. Oedip. Copr. 1. p. class. 2. cap. 2. Disquis. 1. §. 5. Sub Lamech accidisse secundam orbis famem, dicunt Hebræi in Thagum super Rub. 1. 1. & Genebr. d. Sub hoc, etiam Adam, mortui sunt omnes Patriarchæ. Vid. Tornell. ann. 1651. Filij Jacob denuò descendunt in Egyptum pro alimonijis cuni Benjamin. Vide diem 17. n. 3. Anno 1. exitus Israël de Egypto prope finem absolvitur.

Robur.

Sub illo orbis famem.

Filij Jacob denuò in Egyptum descendunt.

tur totum opus Sanctuarij, ac ejus ministro-
rum; quod probavit Moyſes & benedixit
artificibus. Leon. Mar. ex Exod. 39. 43.
Tunc, Hebraeis nonnullis placet, præceptam
à Domino Tabernaculi erectionem: fallun-
tur, uti dicemus, die 23. n. 2. Quid obla-
tum & expentium, dicitur *ibid.* cap. 38. à 24.
& *Histor. Scholast.* cap. 78. ex quibus Adri-
chom. 245 3.

4. De Regina Saba adventu, ut videret
Salomonem, dicemus, 9. O. à n. 2. Magna
ac pretiosa dona illius, sed hac die juxta
Rab. Abrah. in *Myrrh. fascicul.* tradidit Sa-
lomonni plantam Balsami. Viginti enim auri
talenta Salomonni donavit, & aromatum vin-
magne estimationis, lapillorumque pretiosissimo-
rum. Ajunt enim quod balsami plantam, cujus
hodie quoque ferax est nostra regio; illius Re-
gina munificentia ferri acceptam oporteat. 8. An-
tiq. cap. 2. refert Joseph. contra sacrum
textum, asserentem cum aromatibus de-
disse Regi centum viginti auri talenta. 3. Reg.
10. 10. & 2. Paralip. 9. 9. Dedit Regi radi-
cem balsami (ait Comest. hic, cap. 26.) un-
de propagata in Engaddi vites balsamita. Ali-
quibus placuit in Judæa fuisse usque in Re-
gina adventum plantam Balsami ignotam,
illamque Salomonni demonstrasse, & ex
illa tot commoda. Unde ipse plantavit vi-
neam tanti pretij, ut dicitur, *Cantic. 8. 11.* In
agro Hiericuntis Salomonem ex radice bal-
sami vineam plantasse; asserit Genebr. *Chro-
nolog.* Ann. 3150. sed liquet ex sacra pagina
sitam fuisse in valle Achor, in loco Engad-
di, ubi hortus balsami, uti astruit Adri-
chom. in *Juda*, n. 116. Hæc vinea non ex-
vixit, sed ex cypri, ex quibus balsama,
uti diximus, Tom. 4. T. 1. D. 1. n. 12. ex Hiero-
nym. in 27. *Ezech. & Epitaph. Paula.* Qua-
propter Sponsa *loc. cit.* 1. 14. Botrus Cypri di-
lectus meus mihi.

3. In cogitationem suffragatur Plinius
12. cap. 25. *Vincta ut vitis, & implet colles
vinearum.* & Justin. cap. 36. In vinearum morem
excoluntur. Ad dicta Tom. 6. T. 1. n. 9. Plan-
tam postea sola Judæa alii: hodie sola Egyp-
tus, ubi etiam fertur sterilecere: subdit Ge-
hebrard. Extensius Adrichom. ubi dudum.
Engaddi (infir) ager olim egregius, gratissimum
spirans odorem multitudine arborum, & alia-
rum odoriferarum herbarum, maxime balsami,
qua eo loci uberrim nascuntur. Sunt autem bal-
sama arbuscula, uni omnium terrarum Judæe,
quondam concessa, quas vineas Engaddi Salomon
nominat; quarum fructus, si acuto vitro, La-
pide, assesse cultellis incidantur; stillant suc-
cum pretiosissimum eximia suavitatis, quem Opo-

Perficiunt
opus Sa-
ctuarij.

Planta bal-
sami dono
data, vel
offensa Sa-
lomonni à
Regina Sa-
ba.

hi idè
dicitur

Hortus
balsami in
Engaddi.

et illi dicitur
et ad idem
locum

Hortus bal-
sami quon-
dam in Egyp-
tum de-
portatus

balsamum vocant; præferuntque omnibus odori-
bus. Hunc hortum seu vineas balsami tempore
Herodis Magni, Cleopatra Egypti Regina, con-
cedente Antonio, invidens tantam felicitatem He-
rodi, transtulit in Egyptum; ubi irrigatur à
fonte parvo, uberrime tamen fluentè, in quo
sana est, sape totum à Beata Virgine puerum
Jesum, adeoque ex eo potum sibi & Sponsa
sua S. Joseph. paravisse (præmissus etiam
die 3. n. 5.) cum in Egypto esset: Est
autem hortus hic inter Heliopolim & Babylonem
situs in longitudinem duos jactus arcus, in la-
titudinem unum terra ferè alba. Fonticulus au-
tem Jesu (ait Saligniacus Tom. 10. cap. 6. in
Itinerar.) parvus est, non sufficiens irrigationi
totius horti: quare Saraceni alium foderunt, ex
quo quatuor boves aquam protrahunt per rotam;
sperantes de vicinitate fontis Jesu, aquam fo-
re salubrem; at longè aliter evenit, donec
missis canalibus, aquam putei ducerent in fon-
tem Jesu: quo facto largiter & salubriter ex
aquis mistis rigatur balsami hortus. Mirum di-
citur. A meridie Sabbati usque ad auroram feria
secunda, nullo verberè impelli possunt boves, ut
in protrahenda aqua laborent. Saraceni hic se
& pueros suos lavant, ut corporum suorum fe-
torem naturalem evadant.

6. Si in Egypto hujusmodi hortus
balsami, videtur Josephi intentio fallen-
di, dum dicit de Judæa & sua ætate:
Cujus hodie quoque ferax est nostra regio. Flo-
ruit sub Vespasiano, & tempore M. An-
tonij Cleopatra; quæ hortum transtulit,
annorum ad minus ferè octoginta inter-
vallo. Respondet Adrichom. d. Sunt tã-
men adhuc surculi quidam balsamorum in mon-
te Engaddi; sed nullus cultus nullus proventus.
Hoc videlicet est justitia Dei justissimum judi-
cium: ut quoniam Herodes, olim balsami pos-
sessor, puerum Jesum persequeretur; Jesus fu-
giens in Egyptum, post se traxit balsami hor-
tum. Similiter Cardinal Vitriac. de Terra
Sanct. cap. 85. Brocard. Itiner. 6. Bernard.
Braidembach. Anton. Castill. in *Devoto Pe-
regrin.* lib. 2. cap. 3. Saligniacus, ubi du-
dum: Mesis balsami (ait) talis est. Decer-
pitur folium ex stipite contra Solem: mox-
que gutta lucida & mirè fragrans scaturit
ex ruptura: & hic balsami pretiosissimus li-
quor vireis vasis colligitur; minime fluxurus,
nisi ad ortum Solis fiat ruptura. Describit
Plin. lib. 12. cap. 25-16. cap. 32. Gra-
nyule 17. de Propriet. rer. cap. 18. & Ber-
chor. 12. Reductor cap. 17. Certo anni tem-
pore balsamum sudant (ait Justin. quò dudum)
sed non minor loci ejus opacitatis, quàm uberr-
tatis admiratio est: quippe cum toto orbe re-
gio-

Fonte Jesu
irrigatur.

Mira mi-
nus aque
& horti.

Quomodo
balsami col-
lectio.

gionis ejus ardentissimus Sol sit; sibi tepidi aeris
naturalis quadam ac perpetua opacitas inest.

7. Plin. ubi supr. Omnibus odoribus præfer-
tur balsamum; uni terrarum Judæa concessum:
quondam in aubus tantum horti, utroque re-
gio (nescio an unus, qui dicitur Hortus bal-
sami; & alter, Vineæ Engaddi: nec intel-
ligi potest, in hortis Salomonis & Cleo-
patræ; quoniam hujus, non erat in Judæa.
Videat lector) Servit nunc hæc, & tributa
pendit cum sua gente. Ostendere arbusculam hæc
Urbi (Romæ) Imperatores Vespasiani. Saviere
in eandem Judæa, sicut in vitam quoque suam.
Contra defendere Romani, & dimicatum pro
fructu est. Ex quo patet hortum balsami
sub Herode, in Egyptum non translatum
ex Judæa; cum hic pro illo dimicatum
tempore Vespasiani & Titii, Romanorum
Imperatorum. De messe balsami, dice-
mus, 28. Jul. n. 4. Egesipp. 1. Excidij,
cap. 15. subdit: Prope urbem Jericho balsa-
mum gignitur, virgultisque innascitur, qua acu-
tis lapidibus incidunt pueri agricolarum, perque
eas incisiones distillat humor, lachrymis pulchre
rorantibus. Idem Joseph. 1. de Bell. cap. 5.
In Arabia collocant etiam Pausanias, cap.
303. & Rhodigin. 18. cap. 26. Diodor.
Sicul. 2. num. 93. Palæstinam vocat Ara-
biam, ubi balsamum, quo felix, ed quod
nusquam alibi in orbe terrarum hæc stirps inve-
niatur. Inter balsama degunt greges vipera-
rum, quæ sonitu ac crepitu complotarum
tabellarum fugiunt, ut indigenæ messem
pretiosam lætanter colligant; quamvis bal-
sami pastu sine veneno venenatæ degant.
Vide Auctores præcit. & quæ nos diximus,
Tom. 5. *Tautolog.* 4. n. 15.

8. Hic Pompejus Magnus, cum se-
queretur Aristobulum, manens per tri-
dium, scivit morte Mithridatis, finitum
bellum Ponticum, igitur filius coegit in
interitum, & corpus murià conditum, mi-
sit ad Pompejum, & præmium parvicidij
fuit Romanorum amicitia. Sallian. & Briet.
Ann. 3991. Vide 29. Maij. inde (ait Egesip-
pus, 1. Excidij, cap. 15.) compositis ordinibus
ad vesperum castra movit, & primò diluculo
Jerosolymitanis manibus astutit; atque improvi-
sus (aptius, improvisis) armatas acies insudit.
Vide die 22. n. 7.

9. Hac etiam die à Reufner. præfigurur
mors Malachie Prophetæ; de qua, 14. Ja-
nuar. n. 2. & à Castell. ann. Christi, 33. cura-
tio mulieris curvæ in templo, quò propo-
suit parabolam de grano Synapis; & exivit
versus Jerosolymam è Galilæa: at in itinere
monitus à Phariseis, in necem quæri ab

Hortus bal-
sami, ne
extirpare-
tur à Ju-
dæis, de-
fenditur à
Romanis.

Collectio
balsami.

Vipera in-
ter balsa-
ma.

Mithrida-
tes occidi-
tur à filio.

Mors Ma-
lachie Pro-
phete.

Christi ge-
sta.

Herode; dicere ei mandavit, non ab illo,
nec in ejus ditone moriturum, sed in Jeru-
salem, quò ad tempus reversurum. Addit
etiam: Jerusalem, Jerusalem, quæ occidis Pro-
phetas, &c. Non me videbitis, donec dicatis: Be-
nedictus, qui venit in nomine Domini. Castell. ex
Luc. 13. 34.

10. Festum à Rhodigino signatur.
Vinalia priora (ait, 28. cap. 25.) degustandis
vinis celebrari Romanis solita, XI. Kalend. Mart.
altera verò ad XIII. Kalend. Septembr. Vide-
bimus. Signat etiam Varro, 5. Ling. Latin.
quia Vinalia hodie Jovi, & quæ in Au-
gusto, Veneri. Vinalia erant duplicia: al-
tera vinis degustandis, quum vina pura sunt
(infir Alex. Neapol. 6. cap. 8.) quo die Jo-
vi novum vinum libare mos est, quod ex dolio
haustum eximebant. Altera, quibus Flamen Dia-
lis, vindemiam auspiciatus, maturis vuis, vi-
num legere, & vindemiam fieri jubet; quibus
diebus agnam Jovi immolant: quo tempore ex
fano Veneris vinum assatum effundebant. Hæc
dicebantur Vinalia rustica, uti videndum,
20. August. 1. Septembr. & 11. Octobr.

11. Dignum scitu quare in hujusmo-
di sacris oblata Vina pura; etenim ad hoc
sacrum speciale Jovis privilegium. Aurora,
Soli, Luna & Uranig, non vino, sed aqua
melle diluta, sacrificant: vina verò in sacris
libare Dijs necessum erat; sed ex Græca & im-
putata vite, seu fulmine tacta, aut qua vul-
neratis pedibus calcata, vel immunditie pollu-
ta fuerat, aut juxta quam homo laquea pepen-
derat, quaque circumcisus vinaceis profluxerat. Vi-
na libare Dijs aliter, infastum erat. Alex.
Neapolit. 3. cap. 12. Excerptit ad verbum
ex Plinio, lib. 14. cap. 19. Spurca hæc vina
Pontifices appellabant. Dalecamp. hic. Dig-
num itaque suis Numinibus libamen. Ali-
ter Servius, in illud Virgil. *Ecolg.* 2.
v. 69.

Quæ te dementia cepit?
Semiputata tibi frondosa vitis in ulmo est.
Non mirum (ait) esse dementem, qui habeo vi-
tes semiputatas: nam in sacris dicitur, quòd
corripitur furor, qui sacrificaverit de vino, quòd
est de vitibus imputatis. Illustrat La-Zerd. in
Virgil. *loc. cit.* Alia exponentur, die 21. n. 9.
& 23. April.

12. Solemnior dies Romanis effulsit,
dum Galli post occupatam Romam per
septem menses inde exiere, quin expugna-
re valerent Capitolium. Pactione jam facta
ex mille pondo auri, dum tradebatur Gal-
lis (impellentibus dolo in adversam partem
libræ momentis, Romanis dicente Brenno:
Hoc vultis dolor.) advenit Dictator qui fue-
rat

Vinalia
priora.

Quæ vi-
na pura &
spurca.

Virgil.

Galli Ro-
mam defe-
runt.